

A gázgyár beadta új ajánlatát, amely honorálja a város kívánságait.

Ceget, hogy még a májusi közgyűlés elé kerül a külváros-részek világításának ügye.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy az elmúlt héten a város és a gázgyár képviselői teljes egészében letárgyalták azt az ajánlatot, amelyet a gázgyár igazgatósága tett a városnak a külvárosrészek világítására. A város hatósága ugyanis az eredeti ajánlatot elfogadhatatlanul súlyosnak találta, a tárgyalásoknak pedig az volt a céljuk, hogy a gázgyár igazgatósága szállítsa le a várossal szemben támasztott igényeit. A gázgyár képviselői a város kívánságait *akceptábilisnak* találták és abban állapodtak meg, hogy ilyen értelmű javaslatot tesznek bécsi igazgatóságuknak, amely rövidesen megteszi majd új ajánlatát.

Ezt az újabb ajánlatot Pongrácz Albert, a gázgyár igazgatója hétfőn délből nyújtotta át a polgármesternek. Az ajánlat szerint

hajlandó a gázgyár a külváros világítási hálózatát saját költségén elkészíttetni, ha az erre vonatkozó megállapodás legkésőbb június végén a gázgyár és a város között létrejön.

Elkészítteti a gázgyár a magánosok részére szükséges elosztóvezeték hálózatot is. Ezzel kapcsolatban a központi telepet is megfelelő módon kibővíti, új gőzturbógenerátort, új kazánt szerelnek fel. Szeged város ezzel szemben kötelezze magát, hogy nyolc év múlva, ha a szerződés értelmében sor kerül a város háramlási jogának érvényesítésére, a város vállalja magára ezeknek az új beruházásoknak az akkor még nem amortizált részét. Addig is a gázgyár a beruházások összegét évi öt százalékkal törleszti, úgy hogy nyolc év múlva a városnak csak hetven százalék marad belőle. Két évig ugyanis a gázgyár nem amortizál.

A szükséges beruházások értékét a gázgyár igazgatósága egymillióhatszáz ezer pengőre kalkulálja ajánlatában és kötelezi magát, hogy a megrendelendő gépekre vonatkozó műszaki adatokat és leírásokat a megrendelés előtt jóváhagyás végett bemutatja a tanácsnak. A hazai ipar védelme szempontjából kötelezi magát a gázgyár, hogy

egyenlő minőség, árak és garanciális feltételek mellett a hazai ipart a külföldivel szemben előnyben részesíti, a mellék-munkák kiadásánál pedig a helyi iparosokat és szállítókat részesíti előnyben egyenlő feltételek esetén.

A külvárosrészek világítására szükséges áramot *ugyanolyan egységárákért* szállítja a gyár, mint amilyen egységárákat számít a belvárosi közvilágításért. Hozzájárul a gázgyár ahhoz is, hogy a város az eredeti ajánlatban meg-

jelölt minimális áramfogyasztást 20%-kal csökkentse. Hajlandó a gázgyár arra is, hogy

a külvárosi magánfogyasztók fogyasztását is ugyanolyan egységárákkal számlázza, mint a Belvárosban,

ha a város évi huszezer pengővel hozzájárul a beruházások törlesztéséhez.

Hogyan halt meg a kis cselédleány?

Érdekes fordulat Papp Sándor örveztető emberölési pörének főtárgyalásán.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi honvédtörvényszéken Fischer Aurél főtanácsnok elnök tanácsa hétfő délelőtt kezdte tárgyalni Papp Sándor honvédtörveztető előre megfontolt szándékkal elkövetett emberölési bűnügyét.

A vád szerint 1926 november 9-én Papp Sándor örveztető meglátogatta Nemestakács-ucca 43. számú házban lakó Kiss Rózsi cselédleányt. Éjszakának idején azután észrevétlenül kihuzta a kályha csövét. A kitóduló szénegáz következtében Kiss Rózsi megfulladt, míg az örveztetőt súlyos szénegázmérgezés tüneteivel a katonai kórházba szállították, ahol hosszas kezelés után gyógyult fel. Papp Sándor ellen eljárás indult meg és a hosszú nyomozás végre olyan stádiumba hozta a bűnügyet, hogy a főtárgyalást meg lehetett tartani.

A gyilkosság előzményeihez tartozik, hogy Papp Sándor örveztető évek óta udvarolt Kiss Rózsinak. A leánynak később más udvarlója is akadt Medgyesi Imre örveztető személyében. Papp Sándor nem jó szemmel nézte bajtársa udvarlását és ezért közte és a leány között állandó féltékenységi jelenetek voltak napirenden.

A vád szerinti napon Papp Sándor megjelent a cselédleány lakásán. A házbelieknek nem tűnt fel a katona látogatása. Reggel arra

Bejelentette Pongrácz igazgató a polgármesternek azt is, hogy a részletes tervek és a költségvetés gőzerővel készül és azt még júniusban bemutatják a városnak.

A polgármester érdeklődésünkre elmondotta, hogy a gázgyár ajánlatát, amely a város kívánságainak honorálását jelenti, ha lehet, még a májusi folytatolagos közgyűlés tárgysorozatra küldi, fő az, hogy a mérnöki hivatal sürgősen áttanulmányozza ezt az új ajánlatot és megtegye jelentését a tanácsnak. Ha a májusi közgyűlés, amely szerdán folytatódik, még sem foglalkozhatna vele, akkor a júniusi közgyűlés tárgysorozatára kerül az ajánlat.

lettek figyelmesek, hogy a lakás ajtajának résein szénegáz tódult ki. Később a leány munkaadója is megjelent. Az ajtót feltörték és az ágyban levetkőzve holtan találták meg Kiss Rózsit. Az ágy mellett széken összegörnyedve ült Papp Sándor örveztető. Még hörgött. A kihívott mentők azonnali segélyben részesítették és a katonai kórházba vitték.

A hétfői tárgyaláson Papp Sándor tagadta, hogy ő a kályhacsövet kivette és szénegázzal mérgezte volna meg Kiss Rózsit. A kihallgatott tanúk, akik a szénegázmérgezés után először hatoltak be a szobába, azt vallották, hogy a kályha csöve nem volt kivéve. Csak másnap, amikor takarítani akartak a lakásban, vették észre, hogy a kályhacső ki van véve. A lakók később még azt is megállapították, hogy a lakásban valaki járt, aki a kályhacsövet kivette és arra meg is esküdtek, hogy a tragédia felfedezése után a kályhacső még nem volt kivéve helyéből.

A bíróság ezután kihallgatta dr. Raskóczy István orvosszakértőt, aki azonban tekintve az ügy komolyságát és a vád súlyát, arra kérte a bíróságot, hogy a tárgyalást napolja el és adjon módot arra, hogy a tanúk vallomása után előállott fordulatra való tekintettel új szakvéleményt terjeszthessen elő.

A bíróság az orvosszakértő kérelmének helyt adott és a tárgyalást június 7-ére napolta el.

A baloldali sajtó, a Tótágas és a házikezeléses városi színház.

Mészöly tanár urnak a Délmagyarország ismételt rendelkezésére bocsátotta közismerten nagy nyilvánosságát. Vasárnap odáig mentünk a vele szemben tanúsított lojalitásunkban, hogy leköszöltünk olyan dolgait is, amelyek — parlamenti nyelven szólva — nem tartoznak szorosan a tárgyhoz, sőt nyomdafesték aláadtuk azokat a kijelentéseit is, amelyekben elfogultsággal vádolja meg a baloldali sajtót, mondván, hogy el volt ké-

szülve a baloldali lapok elítélő kritikáira. Természetesnek fogja találni a Tanár ur, hogy abban a kényszerhelyzetben, amelybe ezzel hozott, foglalkozni fogunk nemcsak a Tótágas körül keletkezett politikai kavarral, hanem egészen röviden még egyszer a Tótágassal is.

Először: vegye tudomásul Mészöly tanár ur, hogy irodalmi és művészeti kérdések megítélésénél a Délmagyarországot soha nem befolyásolják, még kevésbé irányítják politikai szempontok. Mindjárt be is bizonyítjuk. Nehogy egy pillanatig azt higgye a Tanár ur, mintha a Délmagyarország szerkesztőségében nem lettek volna tisztában azzal, hogy a Tótágas második felvonásának egyik-másik részletét az Esküdt-ügyről kopirozta, majd mindenhol változtatva azonban a szereplők társadalmi helyzetén, foglalkozásán és valamennyire egymáshoz való viszonyán is. Ez eddig rendben lenne. Hiszen így tanítja Vojtina ars poéticája és így valahogy tanítják a többi ars poéticák is. Nem lepett tehát meg bennünket, hogy Mészöly Gedeon, aki végre is a magyar nyelv és irodalom tanára, ismeri ezen a tájon a dörgést. Más lapra tartozik, hogy attól, aki szindarabot ír, irodalmi tájékozottság és esztétikai tudás mellett, sőt attól függetlenül, megkövetelünk költői vénát is. Ez már nincs meg Mészöly Gedeonban, vagy mondjuk úgy: Mészöly Gedeonnak ebben a darabjában s az emiatt előállott fogyatékok lehetnek az okai annak, hogy a kis darabot szegény megboldogult Nagyatádi barátai bántónak és sértőnek tartják.

Már most: a Délmagyarország akkor,

Emésztési és
vérkeringési

zavaroknál, főfájásnál
legjobb a természetes **Schmidthauer**

IGMÁNDI

keserűvíz